

อุตสาหกรรมประมงของเวียดนาม

อาชีพจับปลาและสัตว์น้ำเป็นวิถีชีวิตดั้งเดิมที่อยู่คู่กับชาวเวียดนามมาช้านาน อย่างไรก็ตาม การหาปลาและจับสัตว์น้ำในอดีตมีวัตถุประสงค์เพียงเพื่อใช้เป็นอาหารในการดำรงชีวิตเท่านั้น จนกระทั่งในปี 2497 รัฐบาลเวียดนามเริ่มเล็งเห็นถึงศักยภาพของการประมงที่มีต่อการพัฒนาประเทศ จึงมีนโยบายมุ่งเน้นพัฒนาสาขาประมงอย่างจริงจัง พร้อมทั้งจัดตั้งกรมประมง (Fisheries Department) ขึ้น เพื่อเป็นหน่วยงานหลักในการรับผิดชอบและตอบสนองการดำเนินงานตามนโยบายพัฒนาสาขาการผลิตดังกล่าว ภายใต้การดูแลของกระทรวงเกษตรและป่าไม้ (Ministry of Agriculture and Forestry : MOAF) ซึ่งต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็นกระทรวงการประมงทางทะเล (Ministry of Marine Fisheries) ในปี 2519 และกระทรวงการประมง (Ministry of Fisheries : MOFI) ในปี 2524 ซึ่งเป็นชื่อที่ใช้มาจนถึงปัจจุบัน ทำหน้าที่กำกับดูแลการจับสัตว์น้ำ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ตลอดจนการส่งออก-นำเข้าผลิตภัณฑ์ประมงเป็นสำคัญ

ปัจจุบันการผลิตในสาขาประมงนับเป็นภาคเศรษฐกิจที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อเศรษฐกิจโดยรวมของเวียดนาม ในปี 2547 ผลิตภัณฑ์ประมงเป็นสินค้าส่งออกสำคัญอันดับ 4 ของเวียดนาม (รองจากน้ำมันดิบ เสื้อผ้าและสิ่งทอ และรองเท้า) มีมูลค่าส่งออกราว 2.4 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ และเพิ่มขึ้นเป็น 2.5 พันล้านดอลลาร์สหรัฐในช่วง 11 เดือนแรกของปี 2548

ทรัพยากรประมงในเวียดนาม

เวียดนามมีทรัพยากรสัตว์น้ำอุดมสมบูรณ์ เนื่องจากมีชายฝั่งทะเลยาวถึง 3,260 กิโลเมตร และมีแหล่งน้ำจืดจำนวนมากในประเทศ ทั้งนี้ พันธุ์ปลาที่พบในเวียดนามมีมากกว่า 2,000 ชนิด ในจำนวนนี้กว่า 100 ชนิดมีปริมาณมากพอสำหรับส่งออกการผลิตเชิงพาณิชย์ นอกจากปลาซึ่งเป็นสัตว์เศรษฐกิจสำคัญแล้ว เวียดนามยังมีทรัพยากรสัตว์น้ำประเภทอื่น ๆ อาทิ กุ้ง หอย ปู อีกหลากหลายชนิด ซึ่งเกื้อหนุนให้เวียดนามสามารถก้าวขึ้นเป็นผู้ส่งออกสินค้าประมงอันดับ 7 ของโลก และเป็นผู้ส่งออกกุ้งอันดับ 3 ของโลก

โครงสร้างการผลิตสินค้าประมงของเวียดนาม

ในบรรดาการผลิตสาขาประมงของเวียดนามซึ่งแบ่งได้เป็น 3 ประเภทสำคัญ คือ ประมงทะเล ประมงน้ำจืด และประมงเพาะเลี้ยง **ประมงทะเล** นับว่ามีความสำคัญมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ประมงเพาะเลี้ยง และประมงน้ำจืด ตามลำดับ ปัจจุบันเวียดนามสามารถผลิตสินค้าประมงได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากผลผลิตโดยรวมราว 9 แสนตันในปี 2533 เพิ่มขึ้นเป็น 3 ล้านตัน ในปี 2547 หรือเพิ่มขึ้นกว่า 3 เท่าตัว อันเป็นผลจากการที่รัฐบาลเวียดนามมีนโยบายส่งเสริมการประมงอย่างจริงจัง อาทิ การสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมประมง และการให้ความช่วยเหลือด้านเงินทุนแก่ชาวประมงและธุรกิจต่อเนื่อง เป็นต้น นอกจากนี้ รัฐบาลเวียดนามยังสนับสนุนให้ภาคเอกชนปรับปรุงเทคโนโลยีการผลิต ซึ่งนับเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้ปริมาณผลผลิตสินค้าประมงของเวียดนามเพิ่มสูงขึ้นเป็นลำดับ

เป็นที่น่าสังเกตว่า แม้ผลผลิตประมงจากแหล่งน้ำธรรมชาติยังคงมีบทบาทในสาขาประมงของเวียดนาม แต่ปัจจุบันโครงสร้างการผลิตสินค้าประมงของเวียดนามเริ่มเปลี่ยนแปลงไป เป็นการผลิตโดยอาศัยการเพาะเลี้ยงมากขึ้น จากเดิมที่พึ่งพาการจับสัตว์น้ำที่มีอยู่ตามแหล่งน้ำธรรมชาติเป็นสำคัญ ดังเห็นได้จากสัดส่วนผลผลิตประมงจากการเพาะเลี้ยง ที่เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 18 ของผลผลิตประมงโดยรวมของเวียดนามในปี 2533 เป็นร้อยละ 37 ในปี 2547 ขณะที่สัดส่วนผลผลิตประมงที่ได้จากแหล่งน้ำธรรมชาติลดลงจากร้อยละ 82 ในปี 2533 เป็นร้อยละ 63 ในปี 2547

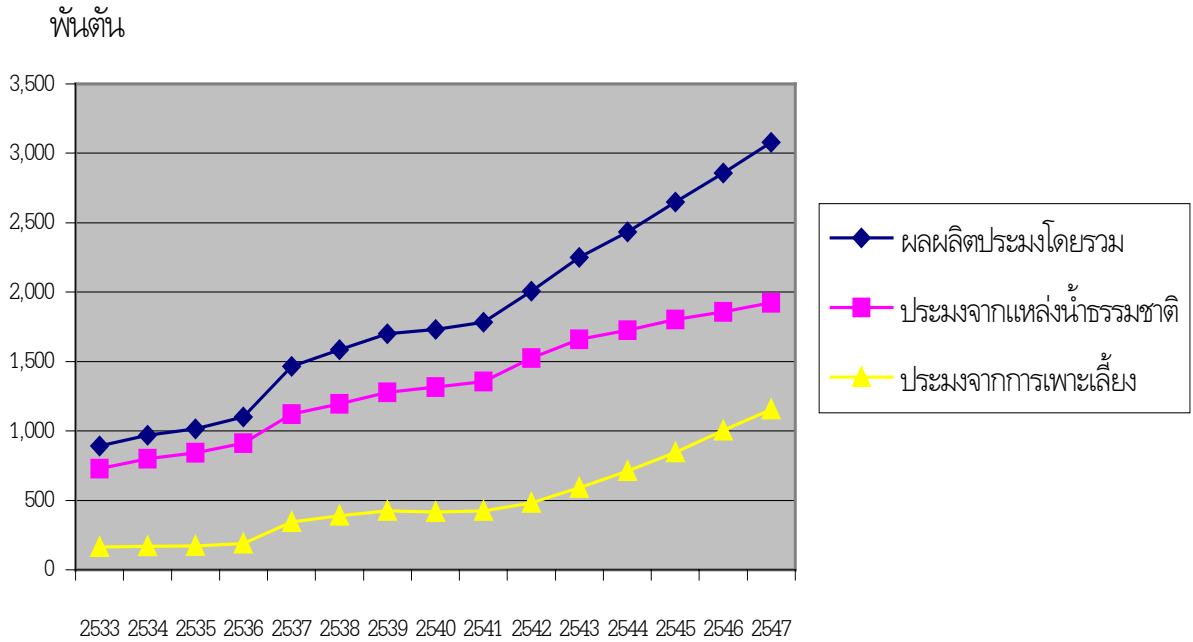
โครงสร้างการผลิตสินค้าประมงของเวียดนาม

หน่วย : พันตัน

ปี	ผลผลิตประมงจากแหล่งน้ำธรรมชาติ		ผลผลิตประมงเพาะเลี้ยง	ผลผลิตประมงทั้งหมด
	ผลผลิตประมงทะเล	ผลผลิตประมงน้ำจืด		
2533	653.2	75.3	162.1	890.6
2534	694.2	106.9	168.1	969.2
2535	730.0	113.1	172.9	1,016.0
2536	785.3	126.6	188.1	1,100.0
2537	946.3	174.6	344.1	1,465.0
2538	990.3	205.0	389.1	1,584.4
2539	1,058.7	219.3	423.0	1,701.0
2540	1,098.7	217.1	414.6	1,730.4
2541	1,155.2	201.8	425.0	1,782.0
2542	1,314.6	211.4	480.8	2,006.8
2543	1,419.6	241.3	589.6	2,250.5
2544	1,481.2	243.6	709.9	2,434.7
2545	1,575.6	227.0	844.8	2,647.4
2546	1,647.1	209.0	1,003.1	2,859.2
2547	1,724.2	198.7	1,155.6	3,078.5

ที่มา : General Statistics Office of Vietnam

การผลิตสินค้าประมงในเวียดนาม

ประมงทะเล

เวียดนามมีความได้เปรียบด้านทรัพยากรทางทะเล เนื่องจากสภาพภูมิประเทศที่เอื้ออำนวย ทำให้มีพื้นที่ทำประมงทะเลได้ตั้งแต่ภาคเหนือของประเทศบริเวณอ่าวตังเกี๋ย ต่อมายังภาคกลางและภาคใต้บริเวณทะเลจีนใต้ โดยมีพื้นที่ทำประมงสำคัญที่สุดอยู่บริเวณทะเลจีนใต้ในแถบพื้นที่ภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงใต้ของประเทศ ทั้งนี้ การทำประมงของเวียดนามแบ่งตามระดับความลึกของน้ำทะเลได้ 2 ลักษณะ คือ ประมงชายฝั่ง และประมงน้ำลึก ซึ่งแตกต่างกันไปในแต่ละพื้นที่ โดยบริเวณอ่าวตังเกี๋ย และภาคใต้ของประเทศกำหนดระดับความลึกของน้ำทะเลสำหรับการทำประมงชายฝั่งไว้ไม่เกิน 30 เมตร ขณะที่บริเวณภาคกลางกำหนดความลึกของน้ำทะเลในการทำประมงชายฝั่งไว้ที่ระดับไม่เกิน 50 เมตร หากระดับความลึกของน้ำทะเลเกินกว่าที่กำหนดถือเป็นการทำประมงน้ำลึก

ปัจจุบันปริมาณผลผลิตประมงทะเลของเวียดนามมีสัดส่วนเกือบร้อยละ 60 ของปริมาณผลผลิตประมงทั้งหมดของประเทศ ขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากราว 6.5 แสนตันในปี 2533 เป็น 1.1 ล้านตัน ในปี 2540 และ 1.7 ล้านตัน ในปี 2547 เป็นที่สังเกตว่า ปริมาณผลผลิตประมงทะเลส่วนใหญ่ของเวียดนามถูกนำไปขึ้นฝั่งที่บริเวณสามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขง (Mekong River Delta) ซึ่งอยู่ทางตอนใต้ของประเทศ ด้วยเหตุนี้ โรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารทะเลส่วนใหญ่จึงตั้งอยู่บริเวณภาคใต้ตั้งแต่จังหวัด Khanh Hoa ถึงจังหวัด Ca Mau เพื่อความสะดวกในการขนส่งวัตถุดิบป้อนให้แก่โรงงานอุตสาหกรรมแปรรูป

แหล่งประมงทะเลที่สำคัญของเวียดนาม

แหล่งทำประมง	ทรัพยากรประมงที่สำคัญ
Bach Long Vi	Long Spine, Sea Bream, Round Scad, Lizardfish, Threadfin Bream
Long Chau	Sardinella Gibbosa
Hon Me	Anchovy, Sardinella Gibbosa
Tonkin Gulf Mouth	Round Scad, Sardinella, Rainbow Sardine
Hon Gio	Threadfin, Threadfin Bream, Toothless Trevally, Gray Bream, Lizardfish
Da Nang	Lizardfish, Bigeye, Threadfin Bream, Yellow Bream
Quy Nhon	Bigeye Tuna, Lizardfish, Threadfin Bream, Croaker
Phan Thiet	Lizardfish, Bigeye, Scad
Phu Quy (Cu Lao Thu)	Brushtooth Lizardfish, Bigeye, Threadfin
Con Son	Round Scad, Snappers, Yellow-stripe Trevally, Threadfin Bream, Threadfin Lizardfish
Mekong Mouth	Threadfin, Sardinella, Toothless Trevally, Croaker, Snappers
Mekong	Yellow-stripe Trevally, Snappers, Thrapon, Ponyfish, Threadfin Bream
Phu Quoc	Yellow-stripe Trevally, Snappers, Thrapon, Ponyfish, Threadfin Bream

ที่มา : World Bank–Fisheries Sector Report Vietnam, 2004

ทั้งนี้ เพื่อเป็นการควบคุม และกำกับดูแลมิให้มีการจับสัตว์น้ำในปริมาณมากจนเกินไป รัฐบาลเวียดนาม จึงกำหนดให้บุคคลหรือหน่วยงานที่ดำเนินการจับสัตว์น้ำในน่านน้ำเวียดนามต้องได้รับใบอนุญาตจับสัตว์น้ำ (ยกเว้นผู้ที่ ประกอบกิจการประมงโดยใช้เรือที่มีขนาดไม่เกิน 0.5 ตัน และผู้ที่ไม่ใช้เรือเป็นพาหนะในการประกอบกิจการประมง) ซึ่งมีการระบุรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับการจับสัตว์น้ำ อาทิ ชนิดของสัตว์น้ำ เครื่องมือที่ใช้ในการจับสัตว์น้ำ พื้นที่และเส้นทาง รวมถึงระยะเวลาที่สามารถจับสัตว์น้ำได้ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัติยังคงมีผู้ฝ่าฝืนมาตรการดังกล่าวเป็นจำนวนมาก ขณะที่รัฐบาลเวียดนามมีงบประมาณจำกัดในการตรวจสอบ

 ประมงน้ำจืด

เวียดนามมีพื้นที่ซึ่งเป็นแหล่งน้ำจืดธรรมชาติประมาณ 4,200 ตารางกิโลเมตร และอาจมีมากขึ้นเป็น 6,000 ตารางกิโลเมตรในฤดูน้ำหลาก นอกจากนี้ โครงการก่อสร้างแหล่งกักเก็บน้ำที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้พื้นที่ทำประมงน้ำจืดของเวียดนามมีมากขึ้น ขณะเดียวกันผลผลิตประมงน้ำจืดที่ได้ก็มีมากขึ้นตามการขยายพื้นที่ทำประมง โดยในช่วงระหว่างปี 2538-2547 เวียดนามมีผลผลิตประมงน้ำจืดเฉลี่ยกว่า 2 แสนตันต่อปี เพิ่มขึ้นกว่าเท่าตัว เทียบกับที่ผลิตได้ราว 1 แสนตันในปี 2534 สำหรับแหล่งทรัพยากรประมงน้ำจืดที่สำคัญของเวียดนาม ได้แก่ บริเวณแม่น้ำโขง และแม่น้ำแดง โดยมีผลผลิตประมงน้ำจืดที่สำคัญ ได้แก่ ปลาตะเพียน (Carp) และปลาทอมเทต (Tilapia) เป็นต้น

 ประมงเพาะเลี้ยง

ในปี 2547 เวียดนามมีพื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำประมาณ 9 แสนเฮกตาร์ แบ่งเป็นพื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด 2.7 แสนเฮกตาร์ พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเค็มและสัตว์น้ำกร่อย 6.4 แสนเฮกตาร์ ปัจจุบันการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในเวียดนามมีความสำคัญมากขึ้นเป็นลำดับ ดังเห็นได้จากผลผลิตประมงที่ได้จากการเพาะเลี้ยงของเวียดนามซึ่งเพิ่มขึ้นจาก 1.6 แสนตัน ในปี 2533 เป็นกว่า 1 ล้านตัน ตั้งแต่ปี 2546 ส่งผลให้สัดส่วนผลผลิตประมงที่ได้จากการเพาะเลี้ยงเทียบกับผลผลิตประมงทั้งหมดของเวียดนามเพิ่มขึ้นกว่าเท่าตัวจากร้อยละ 18 ในปี 2533 เป็นร้อยละ 37 ในปี 2547

พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของเวียดนาม

หน่วย : พันเฮกตาร์

ลักษณะพื้นที่	2543	2544	2545	2546	2547
พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเค็มและสัตว์น้ำกร่อย	397.1	502.2	556.1	612.8	636.3
พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด	244.8	253.0	241.6	254.8	268.0
รวม	641.9	755.2	797.7	867.6	904.3

ที่มา : General Statistics Office of Vietnam

แหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่สำคัญของเวียดนาม ได้แก่ **สามเหลี่ยมปากแม่น้ำแดง (Red River Delta)** บริเวณจังหวัด Ha Tay จังหวัด Hai Duong จังหวัด Hai Phong และจังหวัด Nam Dinh เป็นต้น **ภาคกลางตอนบน** บริเวณจังหวัด Nghe An และจังหวัด Thanh Hoa เป็นต้น และ**สามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขง** บริเวณจังหวัด An Giang จังหวัด Can Tho และจังหวัด Tra Vinh เป็นต้น ประเภทสัตว์น้ำที่นิยมเพาะเลี้ยงในเวียดนาม ได้แก่ Basa Catfish, Tra Catfish และ Penaeid Shrimp เป็นต้น

ตลาดสินค้าประมงของเวียดนาม

 ตลาดในประเทศ

ตลาดสินค้าประมงในเวียดนามมีหลากหลายรูปแบบ ทั้งการจำหน่ายปลีกโดยตรงให้แก่ผู้บริโภค การจำหน่ายผ่านพ่อค้าคนกลาง และการจำหน่ายให้แก่โรงงานแปรรูปอาหารทะเล โดยทั่วไปสินค้าประมงทะเลมักมีพ่อค้าคนกลางมารับซื้อถึงท่าเรือก่อนจำหน่ายให้ผู้บริโภคหรือโรงงาน เนื่องจากเป็นของสดซึ่งต้องอาศัยความรวดเร็วในการขนส่ง เพื่อป้องกันมิให้สินค้าเน่าเสีย ทั้งนี้ ชาวประมงส่วนใหญ่นิยมจำหน่ายสินค้าให้กับพ่อค้าขาประจำ ซึ่งเป็นนายทุนให้กับชาวประมงในการกู้ยืมเพื่อซื้ออุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการออกเรือ อาทิ น้ำมันเชื้อเพลิง เครื่องมือจับปลา และน้ำแข็ง เป็นต้น นอกจากนี้ พ่อค้าคนกลาง และบริษัทผู้ผลิตอาหารทะเลแปรรูปบางรายอาจออกไปรับซื้อสินค้าประมงโดยตรงจากเรือประมงกลางทะเล ขณะที่บริษัทผู้ผลิตอาหารทะเลแปรรูปบางแห่งมีการทำสัญญาซื้อขายสินค้าล่วงหน้ากับชาวประมง เพื่อสร้างความมั่นใจว่าจะมีวัตถุดิบเพียงพอในการผลิต สำหรับการจำหน่ายปลีกสินค้าประมงให้แก่ผู้บริโภคชาวเวียดนามนั้น โดยทั่วไปชาวเวียดนามนิยมบริโภคอาหารทะเลมากกว่าเนื้อสัตว์ชนิดอื่น ๆ และส่วนใหญ่เป็นการบริโภคอาหารทะเลสด ดังนั้น ตลาดสินค้าประมงในเวียดนามจึงเป็นตลาดสำหรับอาหารทะเลสดมากกว่าสินค้าประมงแปรรูป ทั้งนี้ ตลาดสินค้าประมงมักกระจุกตัวอยู่ตามบริเวณที่มีการทำประมง หรือในเขตเมืองเป็นสำคัญ

 ตลาดส่งออก

ผลิตภัณฑ์ประมงเป็นสินค้าส่งออกสำคัญของเวียดนาม ในปี 2547 เวียดนามส่งออกสินค้าประมงไปจำหน่ายยังประเทศต่าง ๆ กว่า 80 ประเทศทั่วโลก มีตลาดส่งออกสำคัญ ได้แก่ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา อาเซียน และยุโรป สินค้าประมงส่งออกส่วนใหญ่ของเวียดนามเป็นผลิตภัณฑ์ประมงแปรรูป ซึ่งการผลิตมักเป็นไปตามคำสั่งซื้อที่คู่ค้ากำหนด ในลักษณะการรับจ้างผลิตมากกว่าที่จะผลิตและส่งออกโดยใช้ตราสินค้าของตนเอง

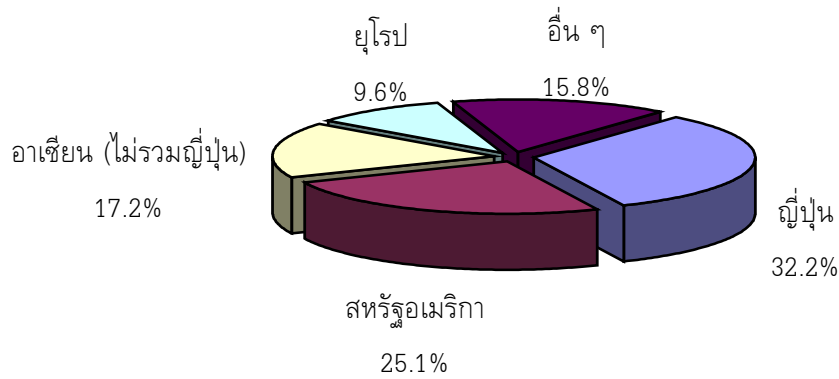
ตลาดส่งออกสินค้าประมงที่สำคัญของเวียดนาม ปี 2547

ตลาด	ปริมาณส่งออก (ตัน)	มูลค่าส่งออก (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)
ญี่ปุ่น	121,160.5	772.2
สหรัฐอเมริกา	91,380.7	603.0
อาเซียน (ไม่รวมญี่ปุ่น)	123,891.1	413.9
ยุโรป	73,459.2	231.5
อื่น ๆ	121,434.4	380.2
รวม	531,325.9	2,400.8

ที่มา : Fisheries Information Centre (FICen), Ministry of Fisheries, Vietnam

สัดส่วนมูลค่าส่งออกสินค้าประมงของเวียดนาม ปี 2547

จำแนกตามตลาดส่งออก

สินค้าประมงส่งออกสำคัญของเวียดนาม ปี 2547

รายการ	ปริมาณการส่งออก (ตัน)	มูลค่าส่งออก (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)
Frozen Finfish	165,596.3	464.7
Frozen Shrimp/Prawn	141,122.0	1,268.0
Frozen Octopus	35,688.5	71.1
Frozen Squid/Cuttlefish	26,726.6	96.5
Tuna	20,783.8	55.1
Dried Fish	14,755.5	47.9
Dried Squid	9,794.0	65.4
Dried Krill	6,972.2	5.2
Dried Shrimp	1,084.6	4.3
อื่น ๆ	108,802.4	322.5
รวม	531,325.9	2,400.8

ที่มา : Fisheries Information Centre (FICen), Ministry of Fisheries, Vietnam

บทบาทของรัฐบาลเวียดนามต่อการพัฒนาภาคประมง

รัฐบาลเวียดนามมีนโยบายสนับสนุนการทำประมงน้ำลึกมาตั้งแต่ปี 2541 อาทิ การสนับสนุนด้านเงินทุนเพื่อซื้อเรือและจัดหาอุปกรณ์จับปลาที่มีประสิทธิภาพ การปรับปรุงท่าเรือประมงและสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณท่าเรือ รวมทั้งลดหย่อนภาษีให้กับผู้ประกอบการประมงน้ำลึกเป็นเวลา 3 ปี นับตั้งแต่เริ่มดำเนินกิจการ นอกจากนี้ รัฐบาลเวียดนามยังมีมาตรการสนับสนุนการทำประมงเพาะเลี้ยง อาทิ จัดสรรพื้นที่สำหรับการเพาะเลี้ยง การสนับสนุนเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ การวิจัยเพื่อปรับปรุงคุณภาพ และเพิ่มผลผลิต เป็นต้น

นอกจากมาตรการสนับสนุนดังกล่าวแล้ว รัฐบาลเวียดนามยังมีมาตรการกำกับดูแลทรัพยากรประมงในประเทศมิให้ถูกทำลายมากเกินไป อาทิ การกำหนดขนาดของอุปกรณ์จับปลา และโครงการจัดตั้งพื้นที่อนุรักษ์เพื่อฟื้นฟูทรัพยากรทางทะเลจำนวน 15 แห่ง เพื่อให้ทรัพยากรสัตว์น้ำในบริเวณดังกล่าวเติบโตอย่างเต็มที่ โดยกำหนดพื้นที่น่านน้ำ 3 แห่ง ได้แก่ เกาะ Hon Mun ในจังหวัด Khanh Hoa เกาะ Cu Lao Cham ในจังหวัด Quang Nam และเกาะ Con Dao ในจังหวัด Ba Ria-Vung Tau อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันโครงการดังกล่าวยังไม่มีผลในทางปฏิบัติ

บทบาทของการผลิตสาขาประมงที่มีต่อเศรษฐกิจโดยรวมของเวียดนาม

นับตั้งแต่การปฏิรูปเศรษฐกิจในปี 2531 เป็นต้นมา สาขาประมงมีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจของเวียดนามมาโดยตลอด ปัจจุบันผลผลิตประมงของเวียดนามเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทั้งในแง่ของปริมาณและมูลค่า โดยในปี 2548 รัฐบาลเวียดนามวางเป้าหมายปริมาณการผลิตสินค้าประมงไว้ 3.3 ล้านตัน และตั้งเป้าหมายมูลค่าส่งออกผลิตภัณฑ์ประมงไว้ 2.5 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ (รัฐบาลเวียดนามสามารถบรรลุเป้าหมายมูลค่าส่งออกดังกล่าวได้ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2548)

นอกจากบทบาทในการมีส่วนกระตุ้นการขยายตัวของเศรษฐกิจแล้ว การผลิตในสาขาประมงยังมีส่วนสำคัญต่อเศรษฐกิจเวียดนามในหลาย ๆ ด้าน อาทิ **เป็นแหล่งอาหารสำหรับประชากรในประเทศ** ดังเห็นได้จากอัตราการบริโภคสัตว์น้ำของชาวเวียดนาม ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเป็นลำดับจาก 13.2 กิโลกรัมต่อคนต่อปี ในปี 2533 เป็น 18.7 กิโลกรัมต่อคนต่อปี ในปี 2543 และ 19.4 กิโลกรัมต่อคนต่อปี ในปี 2546 ทำให้ประชากรเวียดนามโดยเฉลี่ยได้รับสารอาหารประเภทโปรตีนถึงร้อยละ 50 จากการบริโภคสัตว์น้ำชนิดต่าง ๆ **เป็นแหล่งจ้างงานให้กับชาวเวียดนาม** ทั้งทางตรงและทางอ้อม ตั้งแต่แรงงานขั้นต้น ได้แก่ ใต้กั้งและลูกเรือ พ่อค้าและตัวแทนจำหน่ายอาหารทะเล แรงงานในอุตสาหกรรมอาหารทะเลแปรรูป ไปจนถึงพนักงานและเจ้าหน้าที่บริหารระดับสูงในกิจการประมง รวมถึงธุรกิจส่งออกผลิตภัณฑ์ประมง ปัจจุบันมีแรงงานเวียดนามอยู่ในอุตสาหกรรมและกิจการที่เกี่ยวข้องกับการประมงกว่า 3 ล้านคน **เป็นแหล่งสร้างรายได้ให้กับประเทศ** ผลิตภัณฑ์ประมงเป็นสินค้าส่งออกสำคัญที่ทำรายได้ให้เวียดนามกว่า 2 พันล้านดอลลาร์สหรัฐต่อปี หรือคิดเป็นร้อยละ 9 ของรายได้จากการส่งออกทั้งหมดของเวียดนาม จึงกล่าวได้ว่าการผลิตในสาขาประมงเป็นภาคเศรษฐกิจของเวียดนามที่ทวีความสำคัญมากขึ้นเป็นลำดับ